

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Fô'a acêst'a va eși de trei ori pe luna, in 10. 20. 30-a di pons la regular; éra de a-ici in colo o data pe septemana; ou a pons aotlea: Marti sér'a. — Prenu-meratiu nile se priimescu in tôte dîlele.

Pretulu pentru Ostrungur'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu trîluniu 1 fi. 50 cr. éra pentru strâinetate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu trîluniu 2 fi. in v. a.

Tôte siodienele si banii de prenumera-țiune sunt de a se transmite la Redacti-nea diurnalului:
Aradu, strat'a Teleki, nrulu 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tuse timbrale.
Unu esemplariu costa 15 cr. si se pôte capeta in librari'a lui M. Klein jun d'in Aradu.

Strigoiiulu.

— Umorescu. —

Unu strigoiu vine
Nóptea la mine
— Haidati dragi crestini,
Sà-lu desgropàmu,
Sà-lu intiepàmu,
Sà-lu ardemu cu spini,
Intre hotare:
Ca 'n veci sà péra . . !

Dér sà indaluimu de la inceputu!

Intr'o séra fusei ascultatoriulu neveditu a urma-toriului dialogu curiosu, care s'a petrecutu in cas'a vecinului Pamfilie, intre elu si amicu lui, Ioanu.

— Dér scii, frate, — dicea Ioanu, — cà mic acum nu-mi mai remane alt'a, decàtu séu sà me facu tâlhariu, séu sà-mi facu mórte in careva modru.

„In draci! cà frumóse ganduri mi te-au cuprinsu. Dér scii, cà tâlharii traiescu, ca iepurii: trebuie sà dórma totu in bóta, cu ochii deschisi, si totu gat'a de fuga; — éra cei ce insisi se omoru: toti sunt nàrodi. Tu dóra inca n'ai nàroditu de totului? Trebuie sà scii si acéa, mài fratióre, cà celu ce móre odata: nu mai renvie pone-e lumea si dovéculu, — neci màcar de l'ai imbiá cu tóte scumpeturile séu bunàtatile lumei,“ — lu-dascalii Pamfilie.

— Spune-mi déra: am óre alt'a de facutu? — candu am remasu de risulu si de casn'a lumii; averea tót'a mi-am papat'o, haru si lauda — dracului; cre-dinti'a in totu loculu mi-a secatu; toti me cunosc, — cum cunosci banulu celu reu: par' cà mi-e scrisa pe frunte ticalosi'a; detoriile m'au nàpàditu; credietorii stau sà me belésca

„Insóra-te!“

— Eu sà me insoru?! Cà dóra n'am mancatu cép'a ciorii! Ce asi si scii eu face cu muierea? — candu singuru, éca, nu sciu ce sà me facu.

„Ei, cà nu asiá dîcu eu sà te insori.

— Dér cum amarului?

„Ia o féta séu veduva bogata.“

— O féta séu veduva bogata? Dér óre care féta séu veduva bogata a dracului ar veni dupa mine?

„Ori-care, numai tu sà vrei.“

— Numai eu sà vreu . . . , ori-care! — Ei, cà atunci v'o batutu Ddieu, femej, — déca voi ateruati de la vointi'a unoru prapaditi, cum sum si eu unulu!

„Frate! Tu, — asiá vedu, — nu scii, càtu de scumpu e unu barbatu inaintea femeiloru in diu'a de astadi“

— Ba sciu, cà e scumpu, care e scumpu.

„Si inca cum esci si tu“ —

— Unu spendieratoriu!

„Ba, nu de totului. Tu esci, frate, frumosu si la facutu si la crescutu, — iérta-me sà te laudu o léca. a-poi esci — fiscalu bunu si de gura, si de stilu.“

— Ce ajunge, cà cineva e mare si tare frumosu si fiscalu, déca sta sà péra de doru de tóte; déca n'are renume?!

„Ce ajunge! Sute de mii, — frate. Tu unulu inse numai prin insurare te poti scóte din tóte nevoile usi-oru si curendu. — Nu vedi, cà femeile acusi trebuie sà-si prinda cu stréngulu càtu unu betu de barba-telu, — pe cum prindeau nainte de 1848. catanele; cà-ei s'au inmultitu, frate, femeile, si s'au impucinat, cei cu voia, cu pofta, cu gustu si cu medilóce de insoratu.“

— Vai, cà reu cunosci tu lumca, mài! déca asiá vorbesci. Cele multe femei de aceea nu se marita, — simplule, — pentru cà nu vreu sà se dediosésca si prapadésca cu càtu unu amaritu de mansasàu, cum sun-

temu și noi două, — și mai bine rămân așa: călugăritie ne — iertate.

„Asculta a-ci vorba! Suchetule! Astadi, — scii tu ce e aceea, — astadi — deca ai vré să te însori și deca ar fi iertatu: — la totu degetulu ti-ai potea capetá câte o nevésta, și inca nevésta-nevésta!“

— Acum lasa-me, să . . .

„Ba, Dieu, asfá, frate. Și acum totu omulu cu minte se însóra; deci și tu fa cum facu cei întiepleți. Au vedi tu in diu'a de astadi vr'unu filosofu cu minte și neinsoratu?“

— Lasá-i ametului filosofi! — — Numai, ca eu să me insoru . . ., insorare! Hm, hm! Câte numai se potu întielege sub acestu cuventu mititelu. Dér cuventulu e frumosu și dulce pentru unii, și e amaru pentru alții! — Cugetat' am eu și la acést'a; dér campenindu tóte eu minte intréga și tréza: mai de bine am aflatu, ca — s'o dau dracului altor'a lumea asta plina de reutáti și de viclenii, și să me ca mai ducu in — ceea-l-alta; că-ci ori cum: totusi ast'a mi-va fi sórtea, acum incai me ducu a-colo — *cu min-tea sanetósa* . . .

„Dér deca a-colo va fi și mai reu de tine, ca a-ici; *cà p' a-colo de fiscali e mai reu și de câtu de popi* . . .“

— Nu-mi pasa.

„Fa déra ce vrei; dér eu la alt'a nu te adămanescu.“

— Ba — mai bine viu, de câtu mortu — vreu să dieu — mai bine mortu.

„Vedi, că și limb'a ti-tiene partea.“

(Finea va urmá.)

p. h. c.

Dictionariu germanu-romanu.

— In usu comunu. —

Haupt auf! — Hãptacu!

Schildwache. — Silbocu.

Halt?! wer da? Patroutille ist verbei. —

Holt Bertiocu! Petru-e pe paie!

Grundbuch. — Climbóca. Domnulu Grundu.

Statthaltereit. — *Strof*-holteraiu.

Bei'm Fuß! — Pe fusu!

Bereitschaft. — Bãratsiagu (Barátság).

Reiter. — Cãrchéla.

Aus Sachsen Weimar. — Din sacu *vaiu* — *sí-amaru!*

Erzhertzog. — Hèrti-hèrtiogu. (§.)

Anecdote.

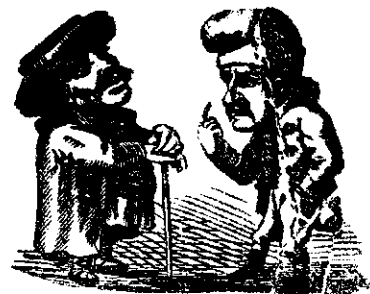
Óre-cine dícea despre unu anteluptatoriu betranu, că e unulu din stãlpilii cei rãmasi ai natiunei. —

„Adeveratu,“ — *respunse altulu* —, *inse cam tremura și acel'a* . . .

Unu tieranu sí-batuse nevést'a reu. „Lasa numai lasa,“ díse ea plangendu — „c'oiu mori eu . . . și n'o să mai vina dupa tine alt'a femeia, póte numai *fét'a dracului!*“ —

„Pre aceea n'o voiu luá-o eu,“ — *respunse bãrbatulu*, — *cã-ci sfintele canóne oprescu d'a tiené cine-va dóue surori, ca muieri!*“ . . .

Tand'a și Mand'a.

T. Mái scí mi-ai tu spune ce asemenea este între Rusi'a și Ostrungari'a?

M. Scí.

T. Să te audu déra.

M. Amendóue sunt imperatii cu né-muri mestecate, déra cu elementulu slavu in preponderantia.

T. Ast'a o ghicisí. Dér acum scí mi-a i spune: prin ce se deosebesce un'a de alt'a?

M. D'a-poi prin aceea, că in Rusi'a guvernulu persecuta aspru nihilismulu, éra in Ostrungari'a, prin nóuele sele institutiuni și ordinatiuni se aduce chiaru tréb'a a-colo, de adi-mane toti ómenii voru fi nihilisti-golani, precum se díce in limb'a domniloru: qui habent — *nihil!*

T. Bravo! Alu dracului mai esci mái Mando!! (§.)

Gur'a întieplețului.

Trei drepturi domina in casatoria:

Nevést'a și bãrbatulu, unulu, contr'a altui'a, exercita — *dreptulu resboiului*;

Nevést'a cu amicii de casa — *dreptulu privatu*;

Bãrbatulu cu întregulu poporu femeescu — *generalulu dreptu alu gintiloru*.

— *Ce însemnéza a fi politicianu ca unu nómtiu?*

— *Nemtii sunt grosolani in vorbire; politiciani și modesti inse in scriere:*

Ei scriu „eu“ și „noi“ cu litere initiale mici; „Bou“ și „Măgariu“ cu litere mari.

(Dupa „Roman. libera.“)

Catrà unu medicu teneru.

— Epigrama. —

(Se póte luá și dreptu onorariu extraordinariu.)

Ca modu de lecuire, prescisu-ai *ap'a rece*,

Dér chiar și *manier'a* ti-a fostu atátu de — *rece*:

In câtu 'estu morbu micu, care veni é din recéla,

De-o astá recéla multa, *se sparidá, și trece* . . .

Te-întrebu inse medice: dér unde se-ar recere

Pe lunga-o cura calda *și calde maniere*:

Cum ai scí vindecá?

— *Respunde Domni'a-ta!* (§.)

Lect. Dr. Franciscu Hoffm Longinu avocat